

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/213/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210574
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210574.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/204/2012-59 zo dňa 22. novembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol, žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Po vykonaní dokazovania mal preukázané zo spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/853/2010, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 05.08.2010, pričom už dňa 16.08.2010 bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. Následne uznesením zo dňa 03.12.2010, č. k. 6Er/853/2010-13 bola exekúcia zastavená, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17.02.2011. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc príslušné zákonné ustanovenia, zisťoval v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody. Po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/83/2010 nedošlo k žiadnym priesťahom, nakoľko o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia bolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote. V dôsledku toho nemohlo dôjsť k tvrdenému zásahu do práva žalobcu, ani k vzniku škody.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania bližšie uviedol, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Z uvedeného dôvodu okresný súd nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. V texte

žaloby uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Názor krajského súdu vo veci nestrannosti neobstojí, v tomto smere podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd. Konečné rozhodnutie vo veci samej neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie. Nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie. Žalobca ďalej v odvolaní tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V situácii, kedy bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie, mal súd umožniť žalobcovi uplatňovať svoje stanoviská k otázkam nastoleným samotným súdom. Týmto postupom prvostupňový súd porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. V závere odvolania poznamenal, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu a nepredložil písomné vyjadrenie k návrhu, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka žalobcu, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p., neobstojí. Zo spisového materiálu mal odvolací súd preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 22.11.2013, keď právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie na označené pojednávania dňa 13.11.2013. Žalobca síce mailovým podaním zo dňa 22.11.2013 požiadal o zrušenie pojednávania a zároveň o prerušenie konania (z dôvodu, že sa podaním sťažnosti na Ústavný súd SR chce brániť proti rozhodnutiu o nevyhlásení sudcov), s ktorým podaním sa prvostupňový súd riadne a náležite vysporiadal v rámci rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 8NcC/24/2013-15 zo dňa 30.01.2013 neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávani dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávania nedostavil) sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalobcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a tiež na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností a zistení rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.